

[Arbejdsministeren]

vedtaget, var udarbejdet af de tre formandskaber i fællesskab.

Vi har aftalt at videreføre dette trojkasamarbejde, således at det tyske formandskab nu sammen med det kommende græske og spanske formandskab drøfter en plan på arbejdsmiljøområdet.

På mødet i sidste uge aftalte vi, at de tre formænd for Arbejdsministerrådet også for så vidt angår de temaer, vi her diskuterer, skulle tage kontakt til deres tre kolleger på indremarkedsområdet, for at de to 3-mands-grupper i fællesskab kunne sikre koordineringen af disse konstruktionsforskrifter med de tilhørende anvendelsesforskrifter. Vi har altså fra Arbejdsministerrådets side lagt op til, at der kommer et sådant snævert samspil mellem de to råd for at sikre, at vi får en parallel behandling af sagerne, idet vi helt deler den opfattelse, at der er behov for en parallel behandling af sagerne.

Det var også sådan, at vi fra dansk side på Dortmund-mødet foreslog til overvejelse, om ikke sammenhængen var så stor, at vi i de embedsmandsudvalg, der skal forberede og behandle direktivforslagene, skulle lave et ad hoc-embedsmandsudvalg, der behandlede såvel konstruktions- som anvendelsesforskrifter på én og samme gang i ét og samme udvalg med henblik på at sikre denne koordinering. Det var en idé, som det tyske formandskab tog velvilligt imod, og som det tyske formandskab vil arbejde videre med i samarbejde med Kommissionen.

Vi har altså helt den samme interesse, som der er blevet givet udtryk for i flere af indlæggen i dag, for at sikre koordineringen af dette arbejde.

Jeg vil også gerne pege på, at det er en interesse, som også Kommissionen deler. Da Kommissionen forelagde den pakke af direktivforslag på arbejdsmiljøområdet, som man har henvist til, fremhævede Kommissionen selv, at man fandt, at det var vigtigt, at man fik en samtidighed i behandlingen af disse direktiver og det maskindirektiv, som vi har til drøftelse her i dag. Så også Kommissionen har givet udtryk for et ønske om samtidighed.

Både hr. Ivar Nørgaard og hr. Niels Helveg Petersen har været inde på forholdet til arbejdsmarkedets parter, og hertil vil jeg sige, at regeringen deler denne interesse for, hvordan vi får etableret samarbejdet med arbejdsmarke-

dets parter både på europæisk niveau og på dansk niveau i sammenhæng med disse vigtige direktiver. Hvis jeg igen må henvise til rådsresolutionen fra 1. december, så var det et afgørende punkt i den rådsresolution, at vi for så vidt angår sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen lægger vægt på, at arbejdsmarkedets parter er involveret i beslutningsprocessen og i forberedelsesfaserne.

Jeg har ligesom hr. Ivar Nørgaard bemærket, at Kommissionen ifølge side 5 i indledningen til direktivforslaget synes indstillet på at oprette en trepartsinstans, som skal følge standardiseringsarbejdet. Dette forslag vil vi fra regeringens side følge meget nøje. Jeg kan tilføje, at Direktoratet for Arbejdstilsynet har til hensigt at nedsætte en permanent standardiseringsgruppe, der vil indgå i et nært samarbejde med parterne. Herved vil arbejdsmarkedets parter kunne få indflydelse på den danske holdning til de enkelte standarder, inden der afgives høringssvar. Også på det punkt oplever jeg en samstemmighed i synspunkterne mellem Socialdemokratiet, De Radikale, SF og regeringen, og at der tilsyneladende er denne samstemmighed omkring processen synes jeg ikke er så galt i en sag som denne.

Så er det klart, at noget af det, der må optage debatten, er diskussionen om den ny metode. Jeg er enig i – og jeg tror, det var hr. Niels Helveg Petersen, der sagde det stærkest – at det nok er mest hensigtsmæssigt med en opdeling som den, vi ser i direktivet, hvor vi altså i direktivet får fastsat de væsentligste sikkerheds- og sundhedskrav, så de er præciseret dér, mens de tekniske specifikationer bliver udmøntet af eksperter, som har mere forstand på de dele, end folkevalgte har, uanset om vi er i det danske Folketing eller vi sidder i Ministerrådet. Så jeg tror også, at det er en god metode.

Hr. Gade var lidt bekymret for, om denne metode ville føre til, at der i virkeligheden var en slags forsinkende faktor for så vidt angår muligheden for at gribe ind. Jeg vil gerne henlede hr. Gades opmærksomhed på, at de færreste maskiner, som i dag markedsføres i Danmark, skal igennem en autoriseret afprøvning med efterfølgende godkendelse. I dag skal man altså ikke engang have det mærke, som betyder, at man hermed påtager sig et ansvar. I dag kan man faktisk for langt de fleste maskiners vedkommende bare markedsføre dem. Der er der-